

Milieuoverlast puinbreker oplossen, een lastig proces

Ter gelegenheid van het Rondetafelgesprek met ondernemers op 26 september 2016, georganiseerd door de provincie Gelderland met als thema vergunningverlening.

Korte presentatie door Marga Jacobs

Voorzitter van de vereniging Leefmilieu: m.jacobs@leefmilieu.nl

Programma:

- Hoe begonnen we?
- Wat waren de obstakels?
- Hoe zag het traject eruit?
- Wat maakte dat er een bevredigende oplossing kwam?
- Wat kunnen we er uit leren?

Hoe begonnen we?

- Context: al tientallen zit er vlakbij de puinbreker een asfaltcentrale van Dura Vermeer die stankoverlast geeft. Veel verzet tegen uitbreiding daarvan.
- 2010 Verzet tegen komst puinbreker Dura Vermeer op het industrieterrein, angst voor stofoverlast en geluidsoverlast.
- Dit leidt tot juridische procedures die in 2011 verloren worden.
- In 2014 blijkt dat er inderdaad sprake is van stofoverlast en soms geluidsoverlast en dat de maatregelen uit de vergunning niet allemaal getroffen zijn (met name geluidsscherm is niet gemaakt).
- Overbuurman (bedrijf) neemt advocaat in de arm en er volgen handhavingsverzoeken vanuit de burens en de omgeving en de overheid komt met een gedoogbeschikking.
- Bedrijf neemt wat maatregelen die helpen tegen geluidsoverlast maar niet tegen stofoverlast.
- Overheid (gemeente en provincie) nemen initiatief voor mediation door het aanstellen van onafhankelijke mediator.

Wat waren de obstakels?

- Het voortraject had geleid tot gebrek aan vertrouwen in het bedrijf van zowel overburen als groepen uit de omgeving (juridische procedure van 158 omwonenden).
- Economisch ging het niet best in de bouw dus management van de Puinrecycling Nijmegen stond onder druk: "wij delen geen cadeautjes uit".
- Er zijn meer puinbrekers die overlast veroorzaken in den lande en kant en klare oplossingen waren niet voorhanden
- Vergunningverleners dachten legalistisch: (dit mag wel/niet van de wetgever) en minder oplossingsgericht.

Hoe zag het traject eruit?

- Gesprekken met een onafhankelijk voorzitter eerst afzonderlijk met alle partijen (Dura Vermeer, bewoners- en milieugroepen en omgevingsdienst)
- Daarna gemeenschappelijke gesprekken en uiteindelijk een afzonderlijk werkgroep die met de stofoverlast aan de gang ging → daar is ook het eigenlijke werk gedaan van het bedenken van de oplossing: technische maatregelen + andere indeling terrein waardoor de puinbreker verder van de weg af komt te staan en goede afscherming van het geluid door middel van geluidswallen (die begroeid worden).

Wat maakte dat er wel een bevredigende oplossing kwam?

- De omgeving was goed georganiseerd in een bewonersvereniging → geeft achterban vertrouwen in de oplossingen en een partij waarmee gepraat kan worden.
- Kennis beschikbaar bij de milieuvereniging over fijn stof en geluid → geeft achterban vertrouwen in de oplossingen en zorgt voor serieuze gesprekspartner.
- Druk op het bedrijf vanuit eigen duurzaamheidsdoelstellingen maar ook vanuit de overheden → maakt het mogelijk om naar hogere management onorthodoxe oplossingen voor te stellen (en geld vrij te maken).
- Vertrouwen in de mediator (was al bekend met de bewoners- en milieugroepen).

Wat kunnen we er uit leren?

- Kom snel met een goede beschrijving van de belangen/zorgen/wensen van alle betrokkenen.
- Een dergelijk proces kost tijd en denk in kleine stapjes (in dit geval ruim een half jaar)
- Onderschat de ander niet (qua kennis en vermogen om mee te denken)
- Zorg dat de communicatie over het proces steeds gezamenlijk wordt gedaan, met ieders instemming
- Tip: Een rondleiding/open dag op het bedrijf werkt altijd goed